Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26154
Copyright: Admont, Benediktinerstift

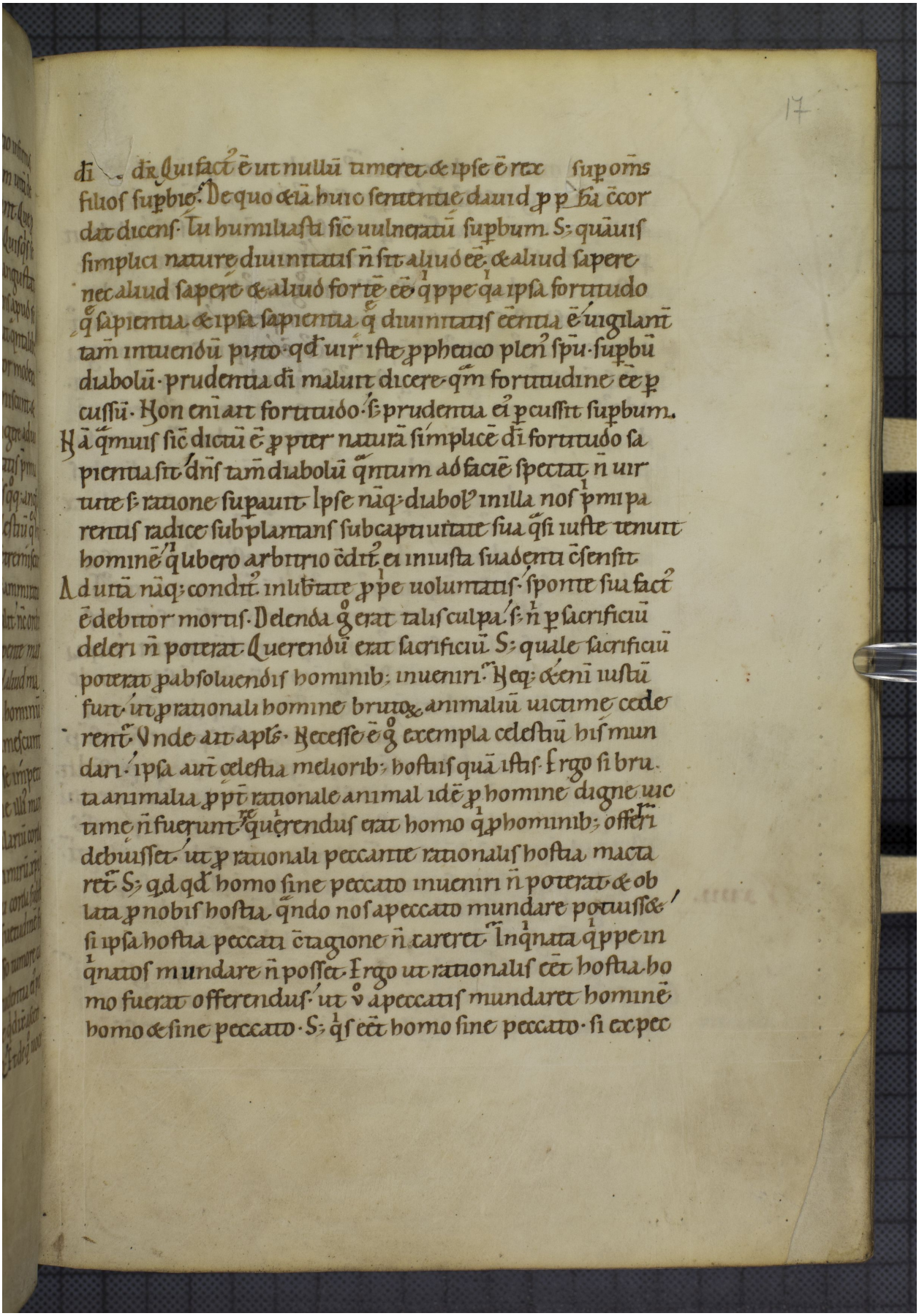

17

di dic quia fact̃ ē ut nullū timeret & ipse ē rex supōm
filios supbiō. De quo & ēa huic sententie dauid p p hi ccor
dat dicens. Tu humiliasti sic uulnerati supbum. S; quāuis
simplici nature diuinitatis n̄ sit aliud ē. & aliud sapere
nec aliud sapere & aliud fortē ēe q̄ppe q̄a ipsa fortitudo
q̄ sapientia & ipsa sapientia q̄ diuinitatis ēentia ē uigilant
tam intuendū puto. qd̄ uir iste ppheticō plen̄ spū. supbū
diabolū. prudentia di maluit dicere. q̄m fortitudine ēe p
cussū. Non enī aut fortitudo. s; prudentia ei p cussit supbum.
Hā q̄muis sic dictū ē p ptēr naturā simplicē di fortitudo sa
pientia sit dns tam diabolū q̄ntum ad faciē spectat n̄ uir
tute s; ratione supauit. Ipse nāq; diabol' in illa nos p mi pa
rentis radice sub plantans subcapitutate sua q̄si iuste tenuit
hominē q̄ libero arbitrio ēdit̃ ei iniusta suadentī ēsensit.
Ad uitā nāq; condit̃ in libertate p p̄e uoluntatis. sponte sua fact̃
ē debitor mortis. Delenda q̄ erat talis culpa. s; n̄ p sacrificiū
deleri n̄ poterat. Querendū erat sacrificiū. S; quale sacrificiū
poterat p absoluendis hominib; inueniri. Neq; & enī iustū
fuit. ut p rationali homine brutor̄ animaliū uictime cede
rent̃. Vnde ait apls. Necesse ē q̄ exempla celestiū his mun
dari. ipsa aut̃ celestia meliorib; hostiis quā istis. Ergo si bru
ta animalia p ptēr rationale animal idē p homine digne uic
time n̄ fuerunt̃ q̄erendus erat homo q̄ p hominib; offerī
debuisset. ut p rationali peccante rationalis hostia macta
rēt̃. S; qd qd̄ homo sine peccato inueniri n̄ poterat & ob
lata p nobis hostia q̄ndo nos a peccato mundare potuisset.
si ipsa hostia peccati ēt̃ ratione n̄ caruisset̃. Inq̄nata q̄ppe in
q̄natos mundare n̄ posset. Ergo ut rationalis ēet hostia ho
mo fuerat offerendus. ut ab peccatis mundaret̃ hominē
homo & sine peccato. S; q̄s ēet̃ homo sine peccato. si ex pec